

man altså opnået ved, at der er sat alt for mange børn ind i børnehaverne på alt for lidt plads og med alt for få voksne til at tage sig af dem.

Så hvis man virkelig ønskede at gøre noget for børnene i Danmark, var det, man skulle gøre, at sikre, at vi kunne ansætte mange flere og få nogle meget bedre forhold i børnehaverne. Det kunne man sådan set gøre rimelig nemt, hvis man ville.

Der er 7.000 arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere i Danmark i dag. Dem kunne man ansætte alle sammen. Det ville koste 100 mio. kr. om året netto, fordi man sparer dagpengene og får mere ind i skat og moms. 100 mio. kr. – det er langt mindre end det, regeringen samlet har sagt at den vil tilføre området, så den kunne gøre noget, hvis det, den var optaget af, var at sikre bedre vilkår for børnene.

Men det er med det her forslag klart, at det ikke er det, denne regering og Dansk Folkeparti er optaget af. Det, de er optaget af, er at lave et ideologisk korstog for, at private firmaer skal have ret til at tjene penge på alle dele af velfærdssamfundet, selv på pasning af børn.

Det er fremgået tydeligt af debatten, at det her forslag ikke har noget som helst at gøre med, at der skal være en større valgmulighed mellem forskellige slags tilbud. Der er et hav af forskellige slags tilbud i dag. Der er skovbørnehaver, gårdbørnehaver, havbørnehaver og meget andet. Der er virkelig mange muligheder for at vælge, hvad det er, man gerne vil have sit barn i. Det er ikke det, der er problemet.

Det eneste, der ikke er mulighed for i dag, er, at private firmaer kan tjene penge på børnene, fordi man har været optaget af at skabe gode tilbud til børnene, frem for at nogen skulle tjene penge. Men for denne regering er det vigtigste altså, at nogle skal kunne tjene penge på børnene. Det er rent ideologisk betinget.

Dertil kommer så, at man fjerner loftet over brugerbetaling. Så Venstres store valgløfte om, at man nu sætter brugerbetalingen ned for børnefamilier, bliver rent bluff, når man gennemfører det her forslag, hvor der ikke er noget loft over brugerbetalingen.

Og så kommer der så det, som jeg synes siger alt om menneskesynet hos regeringen og hos Dansk Folkeparti, nemlig at man åbner mulighed for, at børn kan smides ud af vuggestue og børnehave, hvis forældrene ikke kan betale. Hvis den ene af forældrene kommer ud for arbejdsløshed eller sygdom og de ikke kommer så langt ned i samlet husstandsindkomst, at de kan

få en fuld friplads, og derfor ikke længere har råd til at betale for den plads, de har, bliver barnet smidt ud. Så oveni, at familien har problemer, kommer de også til at have det problem, at deres barn ikke længere kan gå sammen med sine kammerater. Det synes jeg ikke er noget rart menneskesyn at have.

Så er der hele den del, der handler om kommunerne. Vi ved, at kommunerne har en meget trængt økonomi, og den bliver endnu værre, når kommunalreformen bliver gennemført. Der skriver regeringen så meget klart i bemærkningerne, at den forudser, at kommunerne vil lukke institutioner i landdistrikterne, og så kan der i stedet komme private firmaer ind, der kan tjene penge.

Det vil sige, at det, folk kan se frem til, er nøjagtig det samme, som vi har set på skoleområdet, at man lukker de offentlige tilbud, og at der så oven i købet kan komme private firmaer ind og oprette tilbud. Det vil sige, at det bliver endnu dyrere for folk at bo i landdistrikterne. Vi risikerer, at vi får en endnu større afvandring, eller som nogle ordførere har været inde på, at virksomhederne så kan have børnehaverne.

Nu har man snakket meget om, at forældre og børn skal have mere tid sammen, og det, regeringen åbenbart synes vil være rigtig god kvalitetstid, er, at forældre og barn så kan bruge halvanden time sammen i bilen på vej hjemmefra og hen til virksomheden, hvor barnet så kan gå i børnehave, og så halvanden time tilbage igen.

Jeg synes hellere, at man skulle se på at skabe nogle muligheder for, at forældrene kunne gå ned i tid eller bo tæt på deres arbejdsplads, så dan at forældre og børn havde tid sammen derhjemme, frem for at de skal have tid i bilen, når de pendler frem og tilbage, hvor der så også bliver den afhængighed af virksomheden, at hvis forælderen mister sit job, mister barnet også sin børnehaveplads.

Som det nok klart er fremgået, kan Enhedslisten ikke støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Fru Line Barfod angreb mit menneskesyn ved at sige, at vi kunne finde på at smide børn ud af institutionerne, hvis forældrene af en eller anden årsag ikke kunne betale.

Der vil jeg godt sige, at servicelovens § 26 også gælder for privatinstitutionerne, og det vil sige, at der er mulighed for at få søskendetil-